

イラスト

デザイン
の
イロ

by Naoki Saito
イラストレーター

最速上達法

Drawing
Comics
Level Up!

- คำนำ..... 02
- วิธีพัฒนาฝีมือให้เก่งขึ้นใน 3 เดือนคือ? 08
- วิธีใช้หนังสือเล่มนี้ 09

บทที่ 1 ค้นหาภาพที่มีลายเส้นในอุดมคติของตัวเอง

- ค้นหาภาพที่มีลายเส้นในอุดมคติของตัวเอง 12
- เจาะลึก ① จุดร่วมของภาพที่สวยงาม..... 16
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ① คุณ Keshipin 36

บทที่ 2 นำลายเส้นของคนอื่นมาประยุกต์เป็นภาพออริจินอลของตัวเอง

- นำลายเส้นของคนอื่นมาประยุกต์เป็นภาพออริจินอลของตัวเอง..... 40
- เจาะลึก ② การวาดคาแรคเตอร์ให้ออกมาดูดี..... 44
- คำถามจากท่านผู้ชม ① 58
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ② คุณ KIN Totoya..... 60

บทที่ 3 เปรียบเทียบภาพตนเองกับภาพต้นแบบ

- เปรียบเทียบภาพตนเองกับภาพต้นแบบ 64
- เจาะลึก ③ จุดร่วมของภาพที่วาดออกมาไม่ดี 70
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ③ คุณ Marutani..... 86

บทที่ 4 ฝึกฝนใน 1 จุดที่คัดมา

- ฝึกฝนใน 1 จุดที่คัดมา..... 90
- เจาะลึก ④ นิสัยที่จะทำให้วาดรูปเก่งขึ้น 94
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ④ คุณ Rinki Ohen 108
- คำถามจากท่านผู้ชม ②..... 110
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ⑤ คุณ shidoshiu 116

บทที่ 5 คิดทบทวนถึงสิ่งที่ได้ฝึกฝนมาแล้วกลับไปยังบทที่ 2

- คิดทบทวนถึงสิ่งที่ได้ฝึกฝนมาแล้วกลับไปยังบทที่ 2 120
- คำถามจากท่านผู้ชม ③ 126
- ข้อควรระวังของวิธีพัฒนาฝีมือใน 3 เดือน 134
- คอมเมนต์จากผู้มีประสบการณ์ ⑥ คุณ สีกียามะ มิสะ . . . 136

บทที่ 6 เสริมพลัง

- สิ่งที่รอคอยอยู่หลังการฝึกพัฒนาฝีมือ 3 เดือน 140
- เก่งขึ้นใน 3 วัน 156
- เก่งขึ้นใน 1 วัน 178
- เก่งขึ้นใน 1 ชั่วโมง 194
- เก่งขึ้นโดยไม่ต้องวาด 206

- ถึงทุกคนที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ 220
- โฉนดจากการฝึก 222

วิธีพัฒนาฝีมือให้เก่งขึ้นภายใน 3 เดือนคือ?

วิธีพัฒนาฝีมือให้เก่งขึ้นภายใน 3 เดือน เป็นวิธีที่นำเอาทฤษฎี PDCA มาประยุกต์ใช้ในการฝึกวาดภาพ ประกอบไปด้วยขั้นตอนหลักๆ 5 ขั้นตอนครับ

1. ค้นหาภาพที่มีลายเส้นในอุดมคติของตัวเอง
2. วาดภาพออริจินอลด้วยลายเส้นของผลงานในอุดมคตินั้น
3. เปรียบเทียบภาพของเรากับภาพต้นแบบ
4. สรุปปัญหามาเป็นจุดเดียวและฝึกฝน
5. นำผลการฝึกฝนที่ได้ย้อนกลับมาปฏิบัติตามข้อ 2 ซ้ำ

การปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนที่กล่าวมาซ้ำๆ อย่างรวดเร็วนั้นคือวิธีที่จะพัฒนาฝีมือที่จะทำให้เก่งขึ้นได้เร็วจนน่าเหลือเชื่อ แต่ละบทของหนังสือเล่มนี้จะค่อยๆ วิเคราะห์และอธิบายขั้นตอนต่างๆ ไปทีละขั้นตอน โดยจะมีหัวข้อต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อขั้นตอนนั้นๆ เพิ่มเข้ามาเสริมความรู้ เช่น หัวข้อ “เจาะลึก” หรือ “คลิปแนะนำ” มาให้ลองใช้อ้างอิงกันดูด้วย

วิธีใช้หนังสือเล่มนี้

★ หลังจากอ่านหนังสือหนึ่งรอบแล้วเริ่มต้นลงมือปฏิบัติ

เพื่อให้ใช้วิธีการพัฒนาฝีมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอแนะนำว่าหลังจากที่อ่านหนังสือเล่มนี้คร่าวๆ หนึ่งรอบแล้ว ก็ให้ลองเริ่มต้นปฏิบัติตามดูครับ

★ แนะนำให้วางหนังสือไว้ในจุดที่มองเห็นได้สะดวกระหว่างที่ฝึกวาด

ในหัวข้อของแต่ละบทผมจะเขียนคำที่เป็นคีย์เวิร์ดของขั้นตอนนั้นๆ ไว้ นอกจากนี้ก็จะมีหน้าที่เขียนถึงเป้าหมายและปัญหาด้วย ระหว่างที่ทุกคนฝึกซ้อมก็แนะนำให้เปิดหนังสือหน้าที่คิดว่าสำคัญกับตนเองและวางไว้ในจุดที่มองเห็นได้สะดวกนะครับ

ภาพประกอบทำทางเวลาฝึกซ้อม เปิดหน้าที่เป็นเป้าหมาย ตรงนี้ทุกคนสามารถพูดถึงหัวข้อต่างๆ และแชร์กันในโซเชียลมีเดียได้เลย จะได้มีเพื่อนร่วมทางเยอะๆ ใกล้เคียงครับ

※ แต่ห้ามนำรายละเอียดของหนังสือไปเผยแพร่, ตีพิมพ์ หรือลอกเลียนนะครับ

Q, ในหนึ่งวันใช้เวลาฝึกวาดภาพเท่าไรครับ?

วันธรรมดาใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และวันหยุดใช้เวลาประมาณ 6-8 ชั่วโมงค่ะ

Q, มีเป้าหมายอะไรในการฝึกวาดภาพครับ?

อยากจะวาด 'Kizuna Ai จัง' ผู้นำรักก็เลยพยายามฝึกวาดภาพค่ะ แต่ที่จริงแล้วแรงจูงใจก็เกิดจากการที่เพื่อนมาชวนและได้สนุกด้วยกัน ทำให้อาจจะวาดภาพขึ้นมา แล้วที่นี้พอได้สัมผัสกับเสน่ห์ของการพัฒนาตัวเองก็เลยรู้สึกติดใจนะคะ (ฮา)

Q, ตอนฝึกมีเรื่องที่น่าเบื่อไหมบ้างครับ?

ก็ไม่อยากจะหาข้ออ้างนะคะ แต่ฉันคิดว่าอยากได้เวลาวาดภาพเยอะๆ มากกว่านี้ ในตอนนี้ตั้งเป้าไว้ว่าอยากวาดตามขั้นตอน PDCA ประมาณ 4 รอบค่ะ

Q, ส่วนไหนที่รู้สึกว่าประสิทธิภาพที่สุดครับ?

ฉันเข้าร่วมกลุ่มวาดภาพในโซเชียลมีเดีย และชวนพวกเพื่อนๆ มาร่วมฝึก 'วิธีพัฒนาตัวเองให้เก่งภายใน 3 เดือน' ก่อนหน้านั้นพวกเราวาดภาพกันแบบอิสระ แต่หลังจากใช้วิธีนี้ก็ค่อยๆ สังเกตพัฒนาการของกันและกัน และเริ่มถกกันค่ะ สิ่งที่น่าตกใจที่สุดก็คือความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด โดยส่วนตัวแล้วพัฒนาการที่ผ่านมามีจุดที่ตัวเองไม่เคยสังเกตก็คือ เทคนิคการดึงจุดสายตา เดียวนี้ฉันเริ่มตระหนักถึงจุดนี้ตั้งแต่ในส่วนของคอมโพสเลยละค่ะ

Q, เวลาที่การวาดสะดุดหรือเกิดข้อผิดพลาด มีวิธีผ่านมันมาได้ยังไงครับ?

เพราะต้องการจะฝึกดึงความรู้สึกอยากวาดภาพกลับมา ฉันก็เลยใช้วิธีวาดแบบง่ายๆ เช่น วาดเลียนแบบภาพอื่น ในตอนนั้นฉันเคยทวิตข้อความที่อ่านแล้วชวนงงว่า "ต้องกระตุ้นสมองและปมประสาท!" ด้วยละค่ะ (ฮา)

ก่อนเริ่มฝึก

หลังฝึก PDCA 2.5 รอบ

คอมเมนต์ของคุณ Keshipin

เพราะได้ฝึก 'วิธีพัฒนาตัวเองให้เก่งภายใน 3 เดือน' ฉันจึงได้มีเพื่อนใหม่ และได้สานสัมพันธ์กับเพื่อนที่ผ่านมาให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ที่สำคัญถึงจะรู้สึกยากลำบาก แต่ก็ได้พยายามเพื่อให้ฝีมือพัฒนา ถึงจะไม่มาก แต่ก็ได้รับรู้ว่าไม่ได้มีแค่เราคนเดียวนะที่ทำเรื่องนี้อยู่ ฉันได้รับความกล้าหาญจากเพื่อนๆ มากมายเลยละค่ะ ที่ผ่านมามีฉันไม่เคยรู้สึกว่าได้รับแรงกระตุ้นแบบนี้มาก่อนเลยคิดว่า "อยากได้แรงกระตุ้นมากกว่านี้!" ตอนนี้สนุกจนถอนตัวไม่ขึ้นแล้วละค่ะ เอ๊ะ! แบบนี้มันเหมือนติดยาไหมคะ! ที่จริงแล้วฝีมือของฉันก็ยังห่างไกล ยังไปไม่ถึงภาพในอุดมคติที่อยากได้ แต่หลังจากลองฝึกวิธีนี้แล้วก็รู้สึกว่าตัวเองเก่งขึ้นมานิดหน่อย และรู้สึกพอใจที่พัฒนาตัวเองได้สำเร็จด้วย นอกจากนี้ก็แอบเสียใจว่า "ทำไมไม่ฝึกวิธีนี้ให้เร็วกว่านี้นะ?" ด้วยเหมือนกันค่ะ (ฮา)

ภาพในหน้าด้านขวานี้เป็นภาพที่ผมจดโน้ตไว้สมัยที่วาด

ลองเขียนในสิ่งที่รู้สึกได้ว่าตัวเองยังขาดอยู่เป็นหัวข้อลงในกระดาษดู ในลักษณะนี้

หลักสำคัญในการทำแบบนี้ก็เพื่อ**ไม่ให้เรารู้สึกท้อ**ว่า “มันแย่มากทุกอย่างเลย!”

ผมเข้าใจความรู้สึกท้อดีครับ ช่วงที่เรารู้สึกสิ้นหวัง หัวก็จะไม่แล่น และนึกไอเดียดีๆ ไม่ออก

ทุกคนพยายามอดทนต่อความรู้สึกที่อยากตัดใจให้ได้นะครับ

■ ลองวิเคราะห์ห้อย่างละเอียดกันเถอะ

ที่นี่เราจะมาลองเขียนจุดที่เป็นปัญหาอย่างละเอียดเท่าที่จะทำได้กัน
รู้สึกว่าใบหน้าดูไม่น่ารัก, ดวงตาดูไม่มีเสน่ห์, วาดทรงผมออกมาได้ไม่ดี, สีดูสกปรก, ท่าโพสดูมี
การเคลื่อนไหวไม่พอ และอื่นๆ

และในจำนวนปัญหาเหล่านั้น **ทุกคนลองเลือกสิ่งที่คิดว่า “นี่คือปัญหาใหญ่ที่สุดในตอนนี้!”**
ออกมาแค่หนึ่งอย่าง สิ่ง que เลือกมานั้นก็คือปัญหาที่ทุกคนจะต้องทำการแก้ไขต่อไปนั่นเอง

สำหรับผม ปัญหาที่ผมเลือกในตอนนี้ก็คือ ‘**ไม่รู้ว่าควรวางตำแหน่งพาร์ทต่างๆ ของใบหน้าไว้ตรงไหนดี**’ ครับ

ส่วนที่เป็น **'Base Color'** จะเป็นสีแบบเรียบๆ ได้แก่ สีผิว รวมถึงสีเทาของฉากหลัง นี่คือจุดรวมของสีโทนอ่อนซึ่งมีความสดต่ำที่สุด

'Assorted Color' คือสีม่วง ซึ่งเป็นส่วนที่กำหนดอิมเมจของภาพนี้ ผมคิดว่าหากให้มองภาพนี้แค่แวบเดียวแล้วถามว่าภาพนี้เป็นภาพสีอะไร? ก็คงมีคนตอบว่า เป็นภาพที่ดูสีม่วงๆ กันหลายคน Assorted Color จึงเป็นสิ่งที่กำหนดความรู้สึกเวลาที่เห็นภาพอย่างแท้จริง

'Accent Color' คือสีเขียว ซึ่งเป็นสีของดวงตา ในจุดนี้จะใช้สีที่มีค่าความสดสูงขึ้น แม้จะกินพื้นที่ไม่ถึง 5% ของภาพ แต่ผมก็คิดว่ามันเป็นสีที่ดึงดูดสายตาของคนที่เห็นภาพ สีที่มีความสดสูงนั้นถึงจะใช้แค่ปริมาณน้อยก็ยังส่งผลได้อย่างมีประสิทธิภาพครับ

ในทางตรงข้าม ถ้าเราเพิ่มพื้นที่ของสีที่มีค่าความสดสูงดูล่ะก็...

ภาพที่ออกมา ก็จะเป็นภาพที่เห็นแล้วรู้สึกปวดตาจนแทบไม่อยากจะมองนานๆ เลยใช่ไหมครับ?

สำหรับคนที่รู้สีว่าการคำนึงถึง **'Base Color'**, **'Assorted Color'** และ **'Accent Color'** นั้น ออกจะเป็นเรื่องยาก ก็ลองคำนึงถึงแค่ **'Accent Color'** ก็ได้

สีที่มีความสดสูงควรใช้ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในภาพ

ผมคิดว่าหากตระหนักถึงหลักการนี้ก็ น่าจะทำให้เราจัดแบ่งสีจนทำให้คนดูแล้วรู้สึกสบายตา และคนที่เห็นภาพก็จะคิดว่า "ภาพนี้จัดแบ่งสีดีจัง" โดยอัตโนมัติ ทุกคนก็จำหลักการนี้ไว้นะครับ

แสงสะท้อนคือแสงที่สะท้อนจากพื้นหรือผนังและส่องมายังสิ่งที่เป็เป้าหมาย

ส่วนสีขาวบนกระดาษที่ดูเหมือนผลงานที่ยังไม่สมบูรณ์ แค่เราใส่แสงสะท้อนลงไปทีคาราคเตอร์ มันก็จะกลายเป็นพื้นที่ที่เป็นแสงสีขาวขึ้นมา

ยกตัวอย่างภาพวาดเด็กสาวในหน้าทางขวานี้ ภาพนี้ก็มีฉากหลังสีขาว

ผมเคยพูดไว้ว่าถ้าปล่อยให้ฉากหลังเป็นสีขาวก็จะดูเหมือนภาพที่วาดไม่เก่ง แต่ความจริงผมเอง ก็ใช้ฉากหลังสีขาวกับภาพวาดบ่อยๆ

ภาพนี้ดูเป็นอย่างไรบ้างครับ ดูไม่เหมือนภาพที่วาดไม่เก่งใช่ไหมครับ

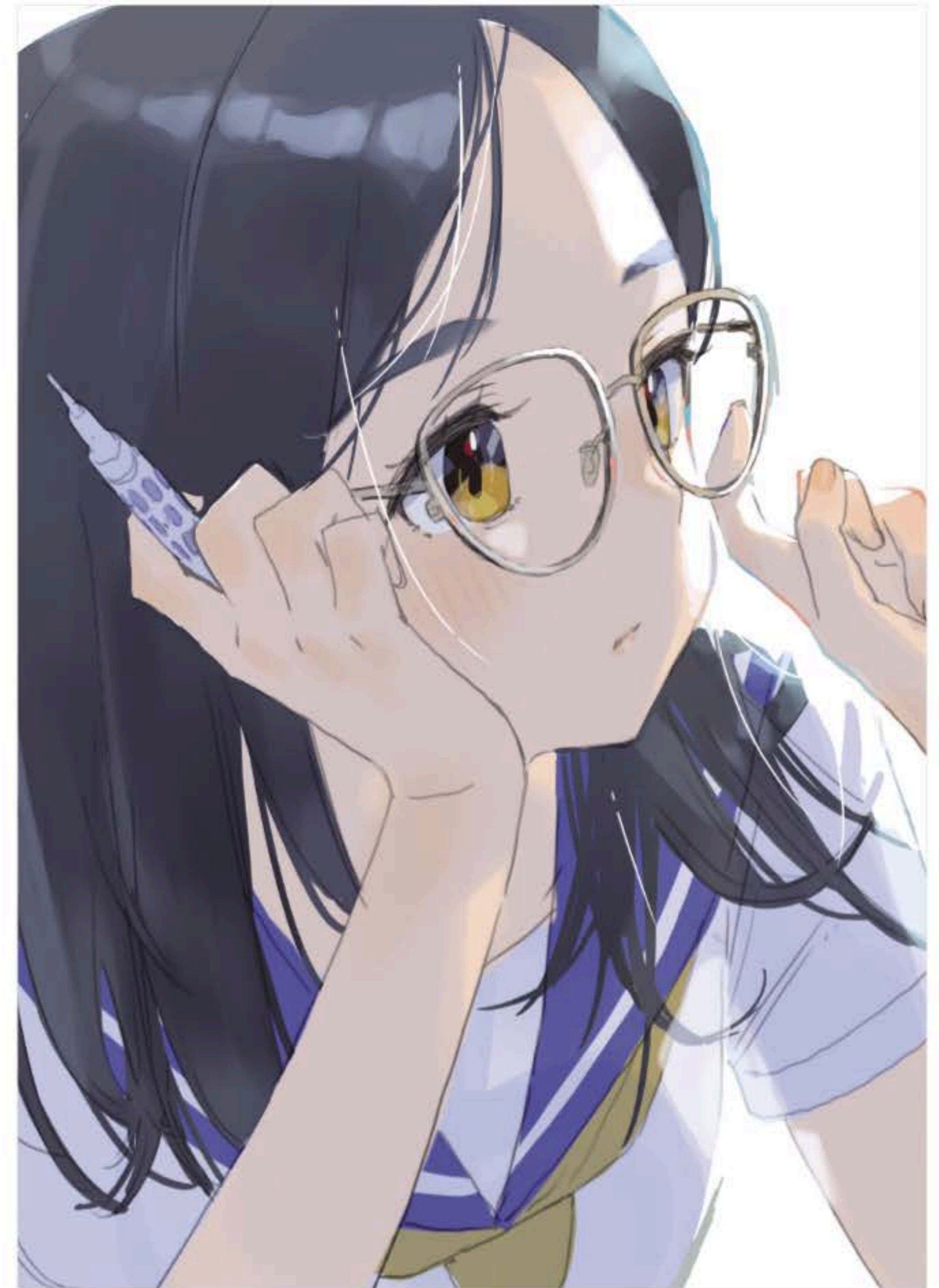

ทำไมถึงดูไม่เหมือนภาพที่วาดไม่เก่ง ผมคิดว่าเหตุผลมีอยู่ 3 ข้อ

ข้อแรก เพราะผมใช้**คอมโพสที่มีการทริมมิ่ง** โดยตัดส่วนอื่นนอกเหนือจากส่วนที่อยากแสดง ให้เห็นออกไปทั้งหมด

ข้อที่สองก็เพราะ**สมดุลในการจัดวางสี** การกำหนดจำนวนสีที่ใช้ให้น้อยเพื่อให้ความรู้สึกที่ดูนุ่มนวล และเพิ่มสีสัมผัสกับสีเขียวที่ดูสดใสลงไปยังจุดที่สะท้อนแสงมากๆ จะเป็นการเน้นและทำให้ภาพดูอบอุ่น

ข้อที่สามก็เพราะ**แสงสะท้อน** ผมได้เพิ่มแสงสะท้อนลงไปยังหลายๆ จุดในภาพ ในหน้าถัดไปผมได้ลงสีภาพในส่วนที่ใส่แสงสะท้อนลงไป ลองเปิดหน้าถัดไปเปรียบเทียบกันดูนะครับ

Q. ในหนึ่งวันใช้เวลาวาดภาพเท่าไรครับ?

วันธรรมดาใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง (ถ้าวันไหนมีงานเยอะก็จะไม่ได้ฝึกเลย) และวันหยุดใช้เวลาประมาณ 10-15 ชั่วโมงค่ะ

Q. ส่วนไหนที่รู้สึกว่าได้ผลดีที่สุดครับ?

สมดุลของใบหน้าค่ะ ก่อนหน้านี้ฉันวาดตำแหน่งดวงตาหรือจมูกให้คล้ายกับคนจริงๆ แต่หลังจากฝึกพัฒนาฝีมือตัวเองใน 3 เดือนก็ต้องประหลาดใจที่รู้ว่ามีการวาดตำแหน่งดวงตากับจมูกในแบบที่ตัวเองนึกไม่ถึงอยู่ด้วย

Q. เวลาที่อยู่ในช่วงสภาวะตกต่ำทำอย่างไรถึงก้าวผ่านมาได้ครับ?

ฉันจะดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากตอนนั้นอากาศร้อน เบียร์ก็เลยอร่อยมากค่ะ (ตรงนี้เด็กๆ ไม่ควรทำตามนะคะ)

Q. มีจุดก็นำไปปรับแต่งบ้างไหมครับ?

ฉันจะไม่ใช้แค่เปรียบเทียบภาพต้นแบบกับภาพตัวเอง แต่มีการนำภาพต้นแบบไปเปรียบเทียบกับภาพของนักวาดคนอื่นด้วย ฉันคิดว่าการเปรียบเทียบภาพของมืออาชีพด้วยกันจะช่วยให้เข้าใจเอกลักษณ์ของภาพต้นแบบได้ค่ะ

สำหรับวิธีการปรับพัฒนานั้นฉันจะทำดังนี้

- ใช้เครื่องมือคูดสี คูดสีจากภาพต้นแบบ และเปรียบเทียบตำแหน่งความสัมพันธ์ของสีในวงล้อสี
- ปรับภาพต้นแบบให้เป็นภาพขาวดำ
- เบลอภาพต้นแบบและมองภาพรวมแบบคร่าวๆ

ฉันใช้วิธีเหล่านี้เพื่อหาจุดรวมและจุดที่แตกต่างกับภาพต้นแบบ ทำให้ได้มุมมองใหม่ๆ มาค่ะ

ก่อนเริ่มฝึก

หลังฝึก PDCA 10 รอบ

คอมเมนต์จากคุณ Marutani

ความจริงฉันไม่สามารถฝึกต่อเนื่องภายในเวลา 3 เดือนได้ จึงพักกลางคัน 1 เดือน แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังได้ผลลัพธ์ที่ดีมากค่ะ ฉันคิดว่าวิธีพัฒนาฝีมือใน 3 เดือนเป็นวิธีการฝึกที่มีคุณค่าสุดๆ เลย

ก่อนจะเริ่มฝึกพัฒนาฝีมือใน 3 เดือน ฉันรู้สึกว่าตัวเองอ่อนด้อยกว่านักวาดชั้นเซียนหรือคนที่ไปเรียนในโรงเรียนด้านศิลปะ แต่เพราะได้ฝึกพัฒนาฝีมือนี้ตัวเองก็รู้สึกมั่นใจขึ้นมาว่า “มือใหม่ก็ทำได้ถึงระดับนี้เหมือนกันนะ!”

บางคนอาจคิดว่า “จะมาเริ่มวาดภาพเอาป่านนี้อาจจะสายไปแล้วก็ได้” ถ้าหากภาพเปรียบเทียบด้านบนจะช่วยเป็นกำลังใจให้ได้ ฉันจะรู้สึกดีใจมากเลยล่ะ

■ โฟกัสกับปัญหาไปที่ละ 1 อย่าง

มาถึงบทที่ 4 แล้ว ทุกคนคัดเลือกปัญหาที่จะโฟกัสได้หรือยังครับ

ในกรณีของผมนั้นปัญหาคือ “ไม่รู้จะจัดวางตำแหน่งของส่วนประกอบต่างๆ บนใบหน้าอย่างไรให้ดูดี” ดังนั้น ผมจึงฝึกฝนโดยนึกถึงแค่ตรงจุดนั้นไว้

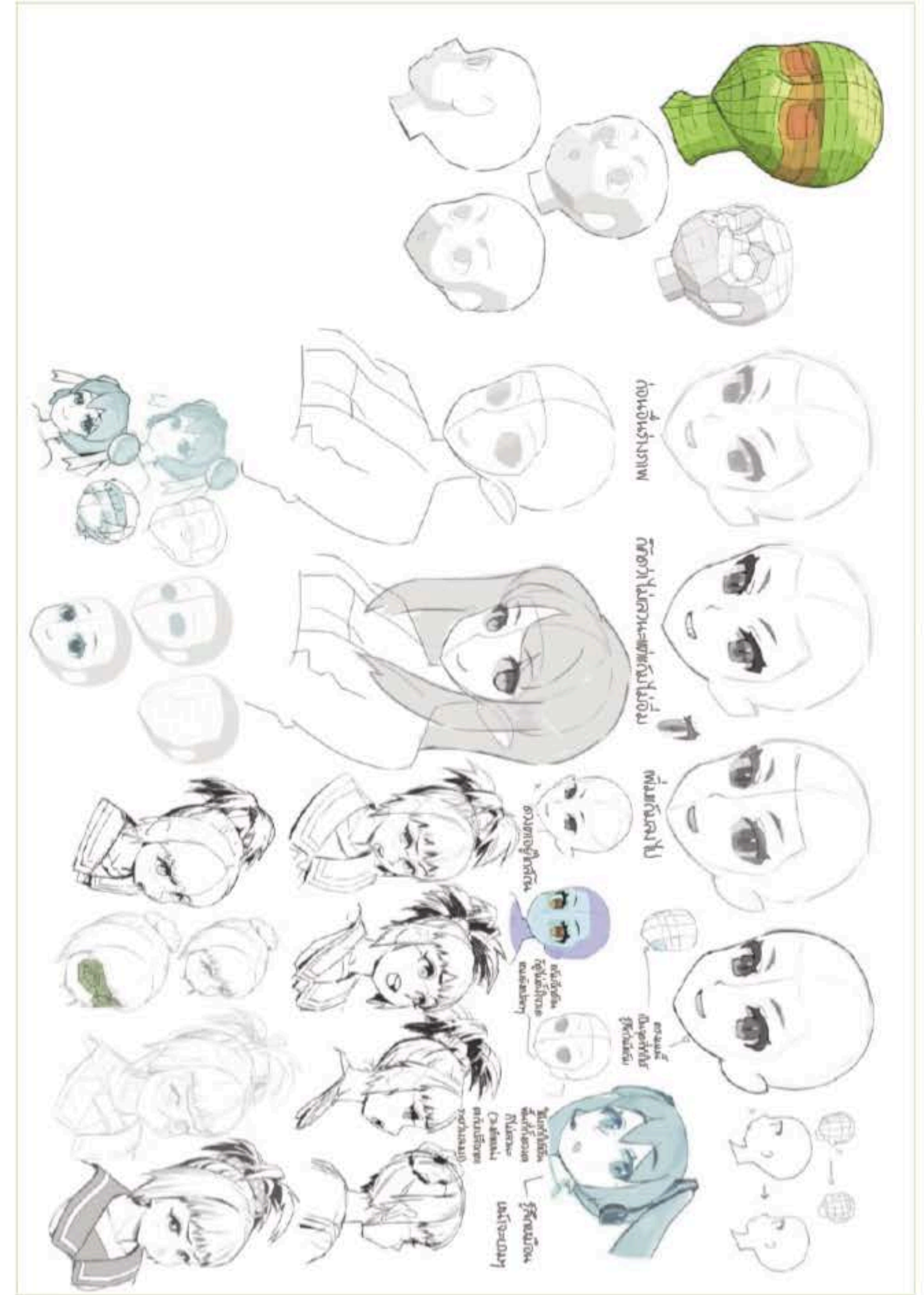
ภาพในหน้าทางขวาคือบันทึกการฝึกฝนของผมในตอนนั้น โดยในกรณีของผมจะแยกส่วนต่างๆ ด้วยโพลีกอน (ภาพแรกมุมขวาบน) แล้วหาตำแหน่งที่เหมาะสมในการวางส่วนต่างๆ ให้ดูมีมิติและน่าสนใจ

ท้ายที่สุดแล้วผมได้ข้อสรุปว่า ไม่ต้องไปคิดเรื่องมิติของภาพใบหน้าของผู้หญิงจะดีกว่า...

ถึงตอนนั้นจะหมดแรงแล้วและรู้สึกว่ “ความเหนื่อยยากนี้มันอะไรกันนะ...” ก็ตาม แต่ก็ได้เรียนรู้อย่างหนึ่งว่า “วิธีการแบบนี้มันไม่ได้ผล” ดังนั้นนี่จึงไม่ใช่เรื่องที่ไร้ประโยชน์ อย่างน้อยผมก็ได้เรียนรู้ว่าวิธีนี้มันใช้ไม่ได้ผล

หากจำเป็นเราจะคัดลอกผลงานและจัดการสัดส่วนของร่างกายในขั้นตอนนี้ด้วย

ในบางครั้ง ‘ต้นแบบ’ ที่เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลอ้างอิงอาจจะไม่เพียงพอ ดังนั้นให้ค้นหาข้อมูลที่เรารู้สึกว่ามันจำเป็นแล้วฝึกฝนโดยอ้างอิงข้อมูลไปพร้อมกันนะครับ

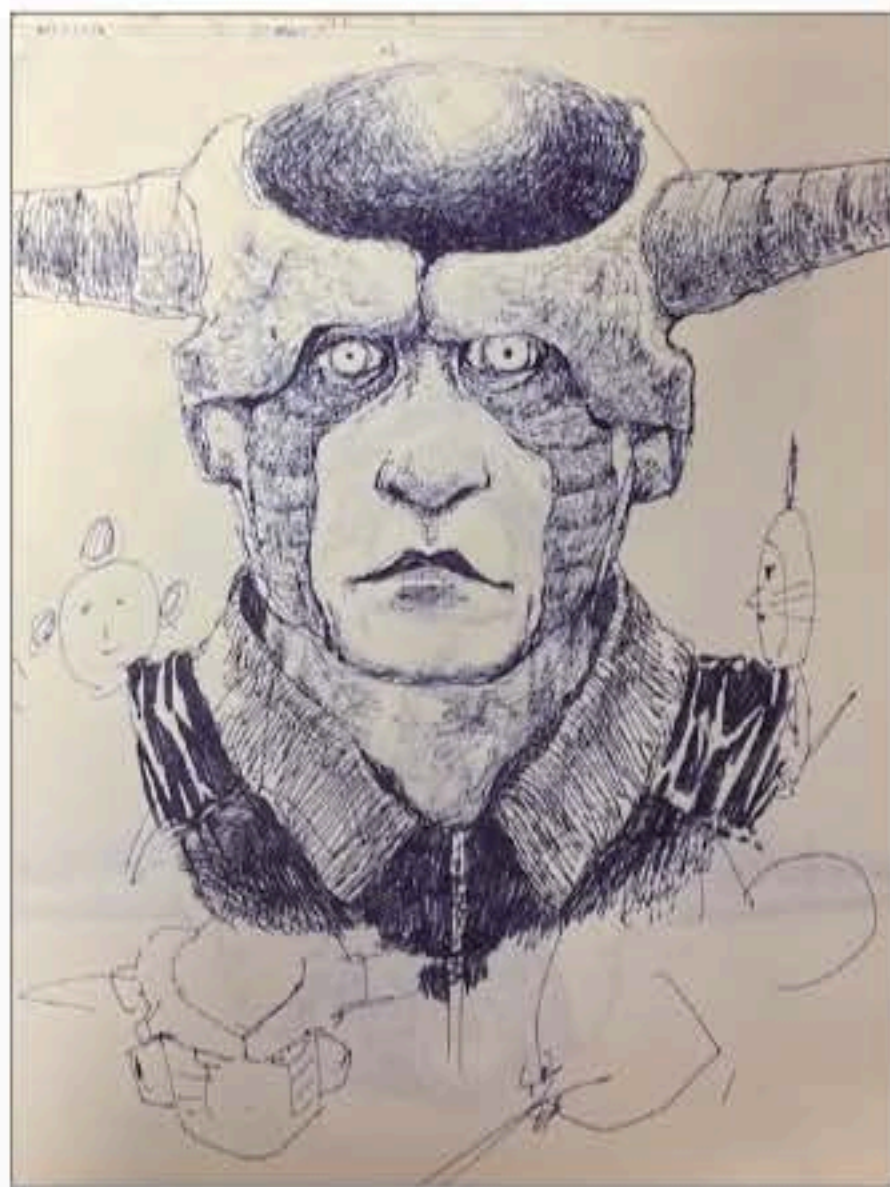
■ ชีวิตประจำวันที่เปลี่ยนไป

ทำสเก็ตช์บุ๊กรวดเร็ว แล้วใช้ปากกาลูกลื่นวาดสิ่งรอบตัวยามว่างอย่างรวดเร็ว

เมื่อนำวิธีการนี้มาใช้ก็จะเปลี่ยนความรู้สึกของชีวิตประจำวันอันเรียบง่ายให้กลายเป็นความรู้สึกว่า “การสังเกตนี้มันสนุกอะไรอย่างนี้!” และทักษะวาดภาพก็จะพัฒนาขึ้นอย่างแน่นอน ขอให้ลองนำไปใช้กันนะครับ

ถึงจะเป็นการทำซ้ำไปซ้ำมา แต่ในตอนฝึกฝนก็**ต้องมีเป้าหมายและปัญหาที่ชัดเจนเป็นสำคัญ**

หากละเลยส่วนนั้นไป ความอุตสาหะพยายามทั้งหมดที่ทำมาก็จะสูญเปล่า แม้ในขณะที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันก็ต้องตั้งสติรู้ถึงปัญหา แล้วทุกท่านจะค้นพบคำตอบไปในการแก้ไขปัญหานั้นแน่นอน

บางทีก็วาดแนวที่ปกติไม่ได้วาดเหมือนกัน

สเก็ตช์เร็วๆ ในรถไฟ

สเก็ตช์ในตอนที่หลับกับในตอนที่ตั้งใจไม่เหมือนกันนะ

คลิปแนะนำ

[[ไม่มีใครสอน] วิธีฝึกฝนที่ได้ผลอย่างแท้จริง!?

“ต้องมีเป้าหมายและปัญหาที่ชัดเจนในการฝึกฝน” ผมจะอธิบายเหตุผลนี้ให้ฟังครับ ในคลิปจะมีการให้คำแนะนำว่าเพราะการฝึกอย่างนั้นมันไร้ประโยชน์ ให้ฝึกแบบนี้ได้ผลมากกว่า ถ้าท่านใดกำลังมองหาวิธีที่มีประสิทธิภาพและไม่ใช้เวลาฝึกฝนไปอย่างไร้ประโยชน์ก็ลองเช็คกันดูนะครับ

รวมภาพจาก... ฝึกฝน... ไร้อุปกรณ์... ฝึกฝน... ไร้อุปกรณ์... ฝึกฝน... ไร้อุปกรณ์...

ถ้าเราจะเอาจริงเอาจัง ทำแค่ขั้นตอนที่ 3 ‘พ.’ (พ. พัฒนา) โดยไม่แตะ ‘ร. กับ ต.’ (ร. เรียนรู้) (ต. แดกสาขา) ในช่วงต้น ผลที่ได้ก็จะไม่เก่งขึ้นนัก

เพราะเรายังไม่มีเกณฑ์คุณค่าที่ได้รับการยอมรับในโลกที่ทุกคนควรบ่มเพาะในขั้นตอน ‘ร.’

แล้วก็เพราะเรายังมองไม่เห็นจุดร่วม ‘ความเป็นสากลของยุค’ ที่ทุกคนจะเห็นได้ในการเปรียบเทียบคำสอนของอาจารย์และในงานสไตล์อื่นๆ เมื่อได้บ่มเพาะในขั้นตอน ‘ต.’

อันที่จริงผลของการผสมผสานลายเส้นสองสไตล์ด้วยหลัก ร.ต.พ. คือลายเส้นในหน้าด้านขวา

ผมได้รับการรีทวีตและกดไลค์ด้วยลายเส้นนี้เยอะเลยครับ

ถ้าให้ผมชี้เกณฑ์มาตรฐานที่เข้าใจง่ายๆ คือ ผมได้อันดับการรีทวีตสูงขึ้นทุกครั้งทีลงรูป และคว้าอันดับ 1 ของการจัดอันดับรายวันทั้งหมดของ pixiv ได้ในเวลาประมาณครึ่งปี

และมันก็เกี่ยวเนื่องกับความประทับใจในประโยคที่ว่า “รู้เลยว่าเป็นภาพของคุณไซโตะ” ที่กล่าวถึงในคำถามคราวนี้

หากถามว่าทำไม ก็เพราะเราสามารถพิจารณาเปรียบเทียบได้ครับ

ถ้านำทัมบ์เนลหลายๆ ภาพมาวางเรียงเปรียบเทียบกัน เราก็จะสามารถเลือกภาพที่ดีที่สุดจากในนั้นได้

เราสามารถเลือกภาพที่ดีที่สุดจากไอเดียของตัวเอง และวิเคราะห์ว่าทำไมแพทเทิร์นนี้จึงดึงดูดเราเป็นอย่างมาก การทำแบบนี้จะเป็นตัวช่วยในการพัฒนาฝีมือวาดภาพของเราได้

ยกตัวอย่างเช่น ทัมบ์เนล 3 ภาพในครั้งนี้นี้ความจริงมันคือภาพสเก็ชสีที่วาดไว้สำหรับภาพด้านล่างนี้

คอนเซ็ปต์ที่ผมคิดขึ้นตอนวาดภาพนี้ก็คือ **'ทานากะจังผู้ร่าเริงแม้จะเป็นเวลาฝนตก'**

เมื่อลองพิจารณาเปรียบเทียบโดยยึดจากคอนเซ็ปต์ที่คิดไว้...

ภาพ A วาดออกมาได้ดูมีเสน่ห์มาก

ผมรู้สึกชอบสีหน้าที่ดูอ่อนโยนเป็นพิเศษ แต่มันผิดจากคอนเซ็ปต์เดิมที่คิดไว้ในตอนแรกว่า 'ร่าเริงแม้จะเป็นเวลาฝนตก'

การลงสีที่ใช้สีโทนอ่อนทำให้บรรยากาศของภาพดูเศร้าสร้อย

ที่ฉากหลังมีคนอยู่สองคน สำหรับขนาดของภาพแล้วอาจเป็นปริมาณข้อมูลที่มากเกินไปสักหน่อย

ภาพ B ให้ความรู้สึกที่ดีมาก

ทานากะจังทำท่าโพสกระโดดให้ความรู้สึกที่ดูร่าเริง สีที่ใช้สีจากดอกไฮเดรนเยียให้อิมเมจของฤดูฝนและมีหลากหลายสี ซึ่งเป็นอิมเมจของความร่าเริงครับ

A

B

C

ก็คิดว่าไม่เลวนะ
แต่แก้มไม่อ้วน

เพิ่มแก้มลงไป

หูนี้
เป็นจุดที่
ที่รู้สึกที่
ดีด้วย

รู้สึกเหมือน
หน้าจะบวมๆ

ก่อนอื่นก็ร่างภาพ

ดวงตาอยู่ใกล้กัน

แก้ม
อีกด้าน
ที่อยู่
ตรงใจวาด
แก้มมัน
แปลกๆ

รู้สึกว่าใช้มันนี่
คือดวงตาที่ไม่กลม
(วงกลมแบบนี้ก็
ก็แปลกๆ
ตรงกลาง)

มีแก้ม
นูนออกมา

มีแก้ม
นูนออกมา